

handlingen i Tinget i øvrigt gaar paa den Maade, at Udvalgsarbejdet fortsættes under Forhandlingerne her, hvilket synes at være nødvendigt —, at f. Eks. jeg for mit Vedkommende har maattet være til Stede i Dag ved et Udvalgsmøde, hvor jeg ikke blot var forpligtet til at være i al Almindelighed, men blev direkte opfordret til at komme til Stede, saa jeg ikke har kunnet høre de Foredrag, der er blevet holdt af de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard, Hr. Holstein og Hr. Martin Hansen. Jeg er derfor, hvis der i disse Foredrag maatte være rettet Henvendelser til mig, ikke i Stand til at besvare disse.

Jeg tror, at det overfor disse Forhold vil være ønskeligt at minde om, hvad det var, den højtærede Finansminister i Oktober 1920 sagde om, hvorledes Rigsdagsarbejdet burde foregaa. Efter et Rigsdagsarbejde uden synderlig Plan, og uden at noget egentlig betydningsfuldt var gennemført, var det, da vi naaede betydeligt ud over den normale Tid for en Rigsdagsamlings Afslutning, at Arbejdet rigtig tog fat. Inden den Tid var der lange Ferier, nu er pludselig alt saadant afskaaret, og man arbejder Dag og Aften. Den højtærede Finansminister holdt i 1920 her i Rigsdagen en Tale om, hvor nødvendigt det var at faa samlet Arbejdstiden fra Oktober til hen paa Foraaret. Han udviklede, at det havde kunnet være nødvendigt tidligere, under Krigen, at holde Møder hele Aaret igennem, det havde jo sine Grunde, men nu maatte det høre op, det havde en væsentlig Betydning for Lovgivningsarbejdets gode Gang og en meget væsentlig Betydning for Rigsdagens hele Stilling og Anseelse, at man nu kom til at gaa over til den samlede Arbejdstid. Han udviklede, hvilke Farer der var ved at holde disse Sommerrigsdage: Kræfterne, særlig fra Erhvervslivet, blev holdt borte fra Rigsdagen, det skadede Rigsdagens Arbejde, thi Rigsdagsmændene, som jo har andet at bestille end at være Rigsdagsmænd, „bliver da nødt til at tage deres Fritid hele Aaret rundt klatvis, om jeg saa maa sige.“ Det var ogsaa nødvendigt at komme bort fra Hølaars- eller Sommerrigsdagene af Hensyn til Administrationen, „som bliver saa at sige jaget til Døde og ogsaa uvilkaarlig kommer til at gøre Arbejdet mindre samvittighedsfuldt og godt, end naar det koncentrerer sig paa et vist Antal Maaneder.“

Rigsdagens Anseelse i Befolkningen og dennes Evne til at følge med Arbejdet lider i høj Grad derunder. Og endelig, for at alt skal være taget med, kan Pressen heller ikke være i Stand til at udføre sit Arbejde, naar den behandles, som det her sker. Ja, det er en hel Liste over alle de Følger, som denne Maanedes og de derpaa følgende Ugers Behandling medfører af Skade for Administrationen, Pressen, Rigsdagen og Befolkningens Deltagelse i det politiske Arbejde.

Og hvorfor er det saa, vi har det paa denne Maade? Bortset fra, at man altsaa ikke i Tide har gjort sig færdig med de Ting, som for længst kunde være færdige, fordi man ikke tidligere har taget sig af dem, skyldes det jo som bekendt Militærlovene. Nu skriver vi den 13. Juni, vi er ikke naaet til anden Behandling endnu, og Militærlovene skal, efter hvad den højtærede Finansminister har sagt, gennemgaa alle forfatningsmæssige Stadier. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, om han tror, han er i Stand til at efterkomme det Løfte, han gav her for ganske kort Tid siden om, at vi skulde hjem ved Udgangen af Juni Maaned. Jeg hørte den Gang Ministeren fejl, jeg opfattede det, som om det ogsaa var en Del af Juli, der skulde med, men da rettede Finansministeren mig strengt og sagde, om jeg ikke vilde citere, hvad han havde sagt, det var Juni Maaned, han talte om. Tror virkelig den højtærede Minister, at Programmet om Gennemførelsen af Militærlovene i alle Stadier, naar de ikke er kommet til anden Behandling her endnu, kan være fuldført inden Udgangen af Juni Maaned? Ja, nu er jo noget af Hensigten med denne Juni Maanedes og øvrige Sommermaaneders Samling forsvundet. Den Dag, da Ministeren meddelte os, hvor længe vi skulde være herinde — det var under Behandlingen af Lukusstoldloven —, var Ministeren i overmaade godt Humør, og der var ingen Ende paa, hvad denne Juni Maaned kunde bringe. Der var en hel Række Reforme, som kunde blive gennemført, og til sidst tog han endogsaa Toldloven med, og saa sagde han — saaledes staar der i Rigsdagstidenden, jeg maa faa Lov til at læse det ordret efter Rigsdagstidenden —: „og Udsigterne for Toldlovens Gennemførelse er jo sikkert ogsaa væsentlig forøget herved.“ (Mun-